

hvis tusinder af skolelærere i næste uge kunne undervise deres elever i, at Folketinget havde indset, at når man var bagud med en æresgæld, så havde man hurtigt at komme ned i lommen, når man blev gjort opmærksom på det.

Jeg vil gerne udtale min respekt for SF og Enhedslisten, som hver på sin måde har forsøgt at drive dette forslag igennem på en anden måde, end det vedtages i dag. Det skulle vi andre have gjort for længe siden, og skammen falder på én selv, fordi man ikke var opmærksom på sagen.

Men når man så bliver gjort opmærksom på sagen, kan man så bare vende ryggen til? Er der noget folketingsmedlem eller nogen minister eller nogen departementschef eller nogen folketingsbetjent eller nogen skolelærer eller nogen, jeg ved ikke hvad, som vil tillade, at inflationen udhuler deres forbrugsmuligheder? Enhver kan spørge sig selv. Der er ingen her til stede, som har tilladt det for sit eget vedkommende.

Jeg har været her i mere end 20 år, og vi har – ganske rimeligt i øvrigt – gang på gang forhøjet det vederlag, vi får for at være her. Men når det drejer sig om de mennesker og efterkommerne af de mennesker, som reddede vores lands ære i dette århundrede, så tøver vi, så gider vi ikke, og så er det altså endt med dette her pauvre resultat.

Jeg har kæmpet med mig selv, for jeg hader at se min egen lampe deroppe brænde anderledes end mange andres og anderledes end flertallets, men der er altså skilleveje, desværre. Jeg mener, at de 1.000 kr.s forhøjelse, denne opdeling af æren ikke i halvdele, men i sjttedele, er ussel, og jeg mener, at en almisse af den art snarere er en fornærmelse end den ringeste form for hæder. Hvor ville jeg dog ønske, at der var nogen, der ville tænke sig om én gang til; men jeg ved godt, hvor lille chancen er.

I øvrigt skal jeg om de mere principielle ting henvise til, hvad jeg sagde ved sagens første behandling.

Tommy Dinesen (SF):

Det er jo en sag, der efterhånden har været behandlet en 3-4 gange her i Folketingssalen, og jeg vil godt sige tak til hr. Arne Melchior, for jeg synes, han har gjort det fint. Jeg er meget enig i det, der er blevet sagt af hr. Arne Melchior, og derfor skal jeg ikke gentage det, men blot sige, at vi fra SF's side vil undlade at stemme til den her sag. Vi synes simpelt hen, at det, man giver, til dem, det drejer sig om, er for luset.

Bruno Jerup (EL):

Det her er jo en sag, som Enhedslisten har taget op mange gange – både alene, sammen med SF og sammen med hr. Arne Melchior. Det er klart, at det betyder meget for os, at man får gjort noget ved det spørgsmål, der handler om en æresgæld, som hr. Arne Melchior også var inde på. Det var jo vores forslag i forbindelse med 50-året for befrielsen, som startede denne her debat, som nu har kørt igennem et par år.

Jeg vil så sige, at vi fra Enhedslistens side har tænkt os at stemme for den konkrete forbedring; selv om det er rigtigt, som hr. Arne Melchior siger, at det er en minimal forbedring, har vi tænkt os at stemme for den.

Men vi vil på ingen måde holde os tilbage i fremtiden med hensyn til at komme med nye forslag og genfremsætte vores forslag, sådan som vi gjorde det i foråret 1996, som vi gjorde det i forbindelse med finansloven for 1997, og som vi gjorde det i forbindelse med det ændringsforslag, som blev nedstemt af Folketinget ved andenbehandlingen for ganske kort tid siden her i foråret 1997. Vi har tænkt os at gå videre. Vi mener, at disse hædersgaver skal bringes op på et niveau med en værdi, der svarer til den, de havde i 1945. Det er vores målsætning, og det håber vi at også regeringen og det øvrige Folketing efterhånden indser det rimelige i.

Pia Kjærsgaard (DF):

Dansk Folkeparti skal bare for god ordens skyld give tilslutning til, at hvis forslaget om en yderligere forhøjelse skulle komme op endnu en gang – og jeg kan forstå på Enhedslistens ordfører, at det vil det gøre – så vil Dansk Folkeparti selvfølgelig stemme for, ligesom vi har gjort de andre gange.

Jeg skal også samtidig give tilslutning til, at vi stemmer for det her forslag, for jeg er enig med de ordførere, der har sagt, at det trods alt er en forbedring. Den er ikke god nok, men det er en forbedring, og derfor stemmer vi for; men vi havde gerne ønsket en større forhøjelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 106 stemmer (S, V, KF, RV, FP, EL, CD og DF) mod 1 (Arne Melchior (CD)); 10 (SF) stemte hverken for eller imod.